

Urodziła się 15 lutego 1908 r. w Warszawie. Ukończyła dwa fakultety Uniwersytetu Warszawskiego - historię i filozofię.

Jeszcze przed II wojną światową wyszła za mąż za Stefana Całczyńskiego, działacza Stronnictwa Pracy, publicystę politycznego i zamieszkała w piastowskim domu jego rodziców przy ul. Marszałka Piłsudskiego.

W 1945 r. rozpoczęła pracę nauczyciela w Liceum Ogólnokształcącym im. Adama Mickiewicza w Piastowie oraz na tzw. ciągach wieczorowych dla młodzieży i dorosłych. W latach 1947-53 nauczwała w ursuskim LO. Później była nauczycielem i dyrektorem szkół średnich w stolicy: Liceum Techniki Teatralnej i Liceum Bibliotekarskiego, a także nauczycielem Szkoły Muzycznej im. E. Młynarskiego i Szkoły Baletowej. Jako nauczyciel i wychowawca przyjęła postawę przyjaciela młodzieży. Przybliżając uczniów do kultury w kontekście historii i przekazując im wartości najwyższe, nie zapomniała o praktyce życiowej. Mawiała: *Jeśli chcecie być szanowani, to przede wszystkim szanujcie siebie i swoje otoczenie. Żyć tak, aby wam było dobrze wśród ludzi, a ludziom dobrze z wami.*

Potwierdził to swoim wspomnieniem jeden z Jej wychowanków, tancerz Operetki Warszawskiej, piastowianin Bolesław Jastrzębski: *Profesor Irena Całczyńska uczyła nas szacunku do nauki, pracy i wszystkiego, co ludzkie.*

Równoległym nurtem Jej życia była praca społeczna. W latach 1947-49 była przewodniczącą Gminnego Komitetu Pomocy Społecznej. Wtedy też została radną Miejskiej Rady Narodowej. Mandat radnej piastowała z niewielkimi przerwami do 1984 r. Przez dwie kadencje była sekretarzem Komisji Oświaty i Kultury.

Innym polem społecznej aktywności Ireny Całczyńskiej był Polski Czerwony Krzyż. Przez wiele lat pracowała w zarządzie miejskim tej organizacji. Włączała się także w pracę Związku Nauczycielstwa Polskiego i Towarzystwa Przyjaciół Piastowa.

W czasie II wojny światowej wraz z mężem przechowywali w swoim domu represjonowanych mieszkańców Warszawy. Ta humanitarna działalność nasiliła się po upadku Powstania Warszawskiego, wtedy ze schronienia w domu Całczyńskich skorzystał m.in. cywilny dowódca obrony Warszawy Eustachy Krak.

Została odznaczona: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Za Szczególne Zasługi dla Oświaty w woj. Warszawskim.

Zmarła 16 stycznia 2004 r.